

Bil. av Kongelige Justisdepartement, Oslo.

116184

Ang. saka mot fhv. statsadvokat Bjørnvik.

Først idag er jeg blitt kjent med en artikkkel i Dagbladet for den 10 de juli d.s., som omhandlet fhv. statsadvokat i landsevksaker i Buskerud, høyesterettsadvokat Bjørnviks utuktige adferd likeoverfor kvinner, som han mente han i kraft av sin stilling hadde makt over.

Det er ingen hemmelighet, at det er undertegnede som privat har gransket denne sak gjennom en lengre tid. Det er ingen kikk innen NS som har hatt noe med saka å gjøre. I mange år hadde jeg hørt om statsadvokat Bjørnviks utskeieisær, som hele Buskerud var rystet over, men ingen turde ta saka opp, fordi de var redd represalier fra denne maktige mann på Hønefoss, som i kraft av sin høye stilling har presset rettene til å gi hårdere inn ned straff for NS folk i Buskerud enn knakje noen annen statsadvokat. I hele Buskerud taler man om "Buskerud-tillegget", som har rammet tusener av kvinner og menn - og alle holder de Bjørnvik ansvarlig herfor.

Bjørnviks sak er ikke helt parallel med Raftings sak (også statsadvokat i landsevksaker), men begge disse herrers forhold peker mot det faktum at deres abnorme sekuelle-drift har bevirket et utslag som NS folk har fått lide for. Rafting var vel nærmest sinnlyk, men det er forfølgelig å tenke på at slike abnorme menneaker har vort medvirkende til straffeforfølging av tusener av kvinner og menn.

Da jeg ved et tilfelle fikk klart over ryktene i virkeligheten var samme, fant jeg at det var min plikt å bringe saka inn for Påltryndigheten. Statsadvokat Boronfeldt har såvidt jeg erindrer i pressemønsteret til publikum å framkome ned opplysninger om straffbare forhold og dette har jeg gjort. Det skulle da også være Påltryndighets plikt å sørge for at de som har fulgt hans oppfordring ikke skulle bli sjuknert.

Jeg har grunn til å tro, at de kvinner som er blitt avhørt under de rettslige avhør helt ut har bekrefret de opplysningene som er framsatt skriftlig. Det må vel derfor sies å være utilberlig av Dagbladet å skrive:

"Etterforskningen har i midlertid vist at det ikke bare er opplagt falske beskyldninger. En kjerne av beskyldningene blir tilbake og selv om de ikke er særlig gravende vil juristen sannsynligvis bli tiltalt etter straffelovens § 212".

Og så kommer det, at grunnen til at en skal benytte straffelovens paragraf 212 er at krenkelsen er skjedt "offentlig".

Denne uttalelsen har Dagbladet neppe "suget av sitt eget bryst" Den må være inspirert fra høyere hold.

De krenkelser som jeg har klarlagt gjennom skriftlige vitneprov - senere bekreftet for retten - er IKKE skjedd offentlig, men som regel på fhv. statsadvokat Bjørnviks kontor.

etter dagbladets oppsett - antagelig noddelt gjennom Påtalemyndigheten - ser det ut som det også er framstilt falske beskyldninger. Dette synes meg å være et vanlig trick av Påtalemyndigheten. Det bør være rettens oppgave å troffe avgjrelse herom.

Hvis Påtalemyndigheten mener der er framstilt falske beskyldninger mot Bjørnvik, da plikter han å fremsætte straffesak mot de som har framstilt slike falske beskyldninger. Inntil det blir gjort kan ingen tro, at det bunn er en kjenne av sannhet i beskyldningene.

Jeg har derimot grunn til å tro at de eneste falske forklaringer er de som Bjørnvik har gitt under de rettalige forhør.

Det er derimot en annen paragraf i straffeloven som burde komme til anvendelse i Bjørnviks sak, og det er paragraf 191:

"Den, som ved trusler beveger nogen til utuktig ongjengelse eller som medvirker hertil, straffes med fengsel fra 3 mån. til 6 år".

og paragraf:

"Den som ved vold eller ved å framstille frykt for nogen liv eller helbred tvinger nogen til utuktig ongjengelse eller som medvirker hertil, straffes for voldtakts med fengsel fra 1 til 10 år.

Forsøk straffen på samme måte som den fullbyrdede fortrytelse. Var den utuktige ongjengelse sannlig, er straffen fengsel ikke under 3 år".

I Bjørnviks tilfelle kommer siste avsnitt i betraktning, fordi han har hatt sannelse på sitt kontor med en kvinne, som han mente han hadde riukt over.

Jeg har i flere skriv til Justidepartementet framholdt at riksadvokat Aulie og statsadvokat Dorenfeldt er inhabile til å behandle Bjørnviks sak, fordi de har hatt kjennskap til hans generale forhold før jeg innrakte la bevisene på bordet - uten at de har funnet øeg besøyet til å granske saken tilbunde.

Hvis det er så at disse herrer nå søker å bagatellisere Bjørnviks forhold slik at Påtalemyndigheten kan nayo seg ned å gi Bjørnvik et forelegg (kanskje kr. 500 i bot) vil hele befolkningen i Buskerud stelle. Skal en slik man fortsatt kunne beholde sitt advokatur?

Er det virkelig mulig at en statsadvokat i landsavikeaker -- on formiddag kan ha opptrådt som rettferdigheten volter og kreve de strengeste straffer over NS folk - for så om kvellen seke å tilfredsstille sine abnorme erotiske tilbøyeligheter hos kvinner hvis man satt inneperret og som han mente han kunne utnytte i kraft av sin stilling? og så slippe ned et forlegg?

Er ikke Bjørnvik sies å ha misbrukt sin stilling som statsadvokat. Er ikke dette strafbart?

Bristar virkelig Påtalemyndigheten sig til å avvike en slik gjenen fortrytelse ned et forlegg hvorfod Bjørnvik slipper å flykte fra landet?

Hvorfor jeg sper herom er at Dagbladet slutter sin artikkel med følgende :

"Til vi ikke sør feil, vil juristen (Bjørnvik) få et forelegg. Hvis han ikke vedtar det, går saken til retten".

Dette kan neppe Dagbladet ha skrevet uten å være informert fra høyere hold.

Dømtalmyndigheten vil dermed ha skapt en presedans, som er i strid med hele vårt folks rettfeelse.

Jeg har også gjort dømtalmyndigheten oppmerksom på et annet forhold, som Bjørnvik har gjort seg skyldig i.

Sommeren 1945 tiltvæg han seg flere tusen kroner som "salar" fra en NS mann i Hellingdal og sørget for å få dekning fra midler som var sperret i en bank i Hønefoss, hvori Bjørnvik satt som medlem av styret.

Kommer dette forhold også inn under straffelovens § 212.
Noppe. - Skal man kanskje lyse ned denne sak.

P. t. Ringerike, den 14. juli 1951.

P. Harsen.

P. H.

Kopi av denne redigeringen vil bli sendt til Justiskonferansen og Riksforsvaret.